

[Arbejds- og Socialministeren.]

at Arbejdskraft stilles til Raadighed i fornødent Omfang, forudsat at de Arbejdspladser, der er Tale om, er Arbejdspladser, der byder anstændige Arbejdsvilkår og tariffmæssig Betaling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 98 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordning Nr. 126 af 20. Marts 1945 vedrørende midlertidig ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse, som ikke er berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1686).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 98 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordning Nr. 124 af 20. Marts 1945 om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1686).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 99 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Udskydelse af Funktionærlovens Revision.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1687).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 97 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Fastsættelse af visse Regler ved Bortfald af Lov om Arbejdsforhold.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1687).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rager: Ved Bortfald af den gældende Lov om Arbejdsstridigheder gaar vi paa dette Omraade ud i et vist Tomrum, og jeg maa for mit Vedkommende beklage, at dette er Tilfældet. Der er ikke Anledning nu til at rejse en større Debat derom, men jeg havde gerne set, at man i Forvejen var naaet til en Lovgivning, der kunde erstatte det, vi nu mister. Rigsdagen er jo ikke ukendt med, at naar en Institution som den, vi nu raader over, bortfalder, er det Rigsdagen, der atter og atter, ofte meget daarligt forberedt og ofte med kort Varsel, maa træffe Afgørelsen i Arbejdsstridigheder. Vi stilledes første Gang over for det den 28. Januar 1933. Senere mindes jeg den 29. Marts 1936, den 9. April 1937 og den 8. April 1938, hvor vi hver Gang her fra Rigsdagen forbød Arbejdsstandsninger, idet vi samtidig enten ophøjede et Forligsmandsforslag til Lov eller anordnede en Voldgift,